

A Fővárosi Ítéltábla a Kosik Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kosik Kristóf ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Németh és Palatics Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Palatics Edit ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű és V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe) V. rendű alperesek ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 2015. július 9. napján kelt 16.P.20.042/2015/13. számú ítélete ellen az I-V. rendű alperesek. részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az I-V. rendű alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 45.000 (Negyvenötezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltiséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 84.000 (Nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Keresetében a felperes annak megállapítását kérte, miszerint az alperesek valótlanul állították, hogy a felperesi alapítvány vezetőit kitiltották az Amerikai Egyesült Államokból, mert korrupciós cselekményt követtek el, illetőleg korrupciós cselekményből anyagi haszonra tettek szert, ezen valótlan állítással megsértették a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Kérte az alperesek kötelezését a jogsértés abbahagyására és a további jogsértéstől való eltiltásra, kötelezésüket megfelelő elégtételadásra akként, hogy a ... weboldalon, valamint két országos napilapban saját költségükön tegyenek közzé a valótlan állításra vonatkozó közleményt és azért kérjenek elnézést.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Vitatták a felperes keresetösségi jogát, hivatkozva arra, hogy a sérelmezett cikkek a ...-ról szólnak, ekként jogsértés nem valósult meg, a felperes személye és a kifogásolt cikkek között összefüggés nincs.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperesek azzal, hogy valótlanul állították, miszerint a felperes vezetőit kitiltották az Amerikai Egyesült Államokból, mert korrupciós

cselekményt követtek el, illetőleg korrupciós cselekményből anyagi haszonra tettek szert, megsértették a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Kötelezte az alpereseket a jogsértés abbahagyására, valamint a további jogsértéstől eltiltotta. Kötelezte az alpereseket, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül a ... weboldalon nyolc napon át tegyék közzé az alábbi közleményt: „Valótlanul állítottuk, hogy a ... vezetőit korrupcióban való érintettség, illetőleg korrupcióból származó anyagi haszonszerzés végett az Amerikai Egyesült Államokból kitiltották. A valótlan állításért minden érintettől elnézést kérünk.” Kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek fejenként 30.000 forint perköltséget, valamint az illetékes adóhatóság külön felhívására összesen 36.000 forint le nem rótt eljárási illetéket. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Határozatának indokolásában idézte a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésében, a 2:43. § b) pontjában, a 2:43. § d) pontjában, a 2:45. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

Az alperesi védekezésre figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperesnek van-e keresetőségi joga. E körben megállapította, hogy a „...” mozaikszó szerepel mind a felperes, mind pedig a ... nevében. Ugyanakkor tényként állapította meg azt is, hogy a két jogi személy képviselőjében és tulajdonosi körében nincs egyezőség, tevékenységi körükben azonban fellelhető hasonlóság és mindkét jogi személy összefüggésbe hozható a jelenlegi kormánnyal.

Osztotta azt a felperesi álláspontot, hogy az átlagolvasó nincs tisztában a ... tulajdonosi és képviselői szerkezetével, így önmagában a kereset tárgyává tett első két cikkben megjelölt ... igazgatósági tagnak a neve nem alkalmas a jogi személy pontos beazonosítására. Életszerűnek találta azt, hogy az átlagolvasó alapvetően nincs olyan információ birtokában, hogy milyen cégnév alatt, milyen tulajdonosi körrel, milyen jogi személyek működnek. Nem várható el az átlagolvasótól az sem, hogy a kifogásolt cikkek elolvasásakor informálódjon, illetőleg tudomással bírjon arról, hogy a ... elnevezés gyakorlatilag egymástól elkülönülő két jogi személyt takar. A becsatolt cégkivonat alapján kétséget kizáróan megállapította, hogy a sérelmezett cikkek valójában nem a felperesről, hanem a ...-ról és annak vezetőiről szólnak. A fentiek okán azonban, a pontatlan és túlságosan általánosító megfogalmazás miatt a felperes személye is összefüggésbe hozható a cikkbeli közlésekkel. Erre tekintettel a felperes keresetőségi jogát megállapította.

Rögzítette, hogy a bizonyítási teher körében speciális helyzet állt elő, mert a kifogásolt közlések ténylegesen nem a felperesre vonatkoztak, így az alperesnek azt nem kellett bizonyítania, hogy a ... vezetői, köztük ... állt-e a perbeli cikkek megjelenésének napján bármilyen beutazási korlátozás hatálya alatt. A felperes okiratokkal támasztotta alá, hogy vezetői a kérdéses időszakban ESTA engedéllyel rendelkeztek, azonban az előzőekben kifejtettek okán ennek sem látta jelentőségét.

Arra a meggyőződésre jutott, hogy miután az átlagos ismeretekkel rendelkező olvasó számára a sérelmezett közlésekkel összefüggésbe hozható a felperes személye, így a vele kapcsolatos azon állítás, mely szerint a vezetőit kitiltották az Egyesült Államokból, kétségtelenül valótlan. A kereset tárgyává tett három cikk tartalmát vizsgálva rögzítette, hogy az 1. és a 2. írás konkrétan nevesíti a ..., míg a 3. cikk tartalmából következtetni lehet a A három írás tartalmát együttesen vizsgálva és értékelve - figyelemmel arra, hogy a cikkek azonos napon, egymás után rövid időbeli eltéréssel jelentek meg a ... internetes hírportálon -, úgy ítélte meg, hogy azok szövegösszefüggésükben alkalmasak a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására. A cikkekben indokként ugyanis az szerepel, hogy azért került sor bizonyos személyek kitiltására, mert korrupcióban érintettek, abból hasznát húznak.

Mindezek alapján a Ptk. 2:51. § (1) bekezdése szerint megállapította a személyiségi jogsértést, kötelezte az alpereseket a jogsértés abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől, valamint rendelkezett az elégtételadás tárgyában, részben a keresettől eltérő módon. E tekintetben a kereset részbeni elutasítása mellett határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben az első fokú határozat megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását indítványozták. Fenntartották azon álláspontjukat, miszerint nincs perbeli legitimációja a felperesnek. Arra az esetre, ha a keresetösségi jog mégis megállapítható lenne, úgy megítélésük szerint a felperes személyhez fűződő joga nem sérült, mert a sérelmezett cikkek nem a felperesről és nem a felperes vezetőiről szólnak.

Az 1. cikkben ... és a ... neve megjelölésre került, egyértelműsítve azt, hogy a tartalom nem a felperesre vonatkozik. A 2. cikkben szintén nevesítésre került vezetőként ..., aki soha nem volt a felperes vezetője. A 3. cikkben pedig egyik ... sem került megnevezésre, de az összefüggések vizsgálata alapján az a következtetés vonható le, hogy az írás a ...-re utal. Miután az 1. cikk pontosan megjelöli, hogy a ... vezetője, ... került kitiltásra az Egyesült Államokból, nincs relevanciája annak, hogy az átlagolvasó tisztában van-e, vagy sem a két jogi személy tulajdonosi, képviselői struktúrájával.

A felperes képviselője a fellebbezési ellenkérelmében az első fokú határozat helybenhagyását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy a sajtó kötelezettsége a pontos tájékoztatás, ennek nem tettek eleget az alperesek, hiszen a ... mozaikszó alapján egyértelműen következtethet az átlagolvasó a felperesi alapítványra.

A Fővárosi Ítélet tábla az I-V. rendű alperesek fellebbezését alaposnak találta.

A másodfokú bíróság megítélése szerint a perbeli esetben a felperesi igényérvényesítés formája nem bizonyult megfelelőnek. Az elsőfokú bíróság határozatának indokolásában hivatkozott a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tény állít, vagy híresztel, vagy valós tény hamis színben tüntet fel. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a jogsértés megállapításának feltétele a személyt érintő közlés, a tényállítás valótlanlansága és ezáltal az érintett személy értékelésének a negatív befolyásolása. Emellett a jóhírnév sértést a valós tények hamis színben való feltüntetése valósíthatja meg.

A perbeli esetben együtt volt szükséges értékelni a ... weboldalon azonos napon, egymás után rövid időközzel megjelent három cikket. A kereset tárgyává tett 1. cikkben ... neve mellett megjelölésre került a ... is, a 2. cikkben ugyancsak szerepel a cégvezető neve, ekként az átlagolvasó számára is egyértelművé válik az, hogy az írás a ... vezetőjének, ...nek az Egyesült Államokból való kitiltásáról beszél.

A másodfokú bíróság egyetértett azzal a hivatkozással, melyet az alperesek sem tettek vitássá, miszerint valóban pontatlan a cikkbeli „...” megjelölés, ugyanakkor olyan állítás, amely a felperes kereseti kérelmében szerepel, miszerint az alperesek valótlanul állították, hogy a felperes vezetőit kitiltották az Egyesült Államokból korrupciós cselekmény elkövetése miatt, nincs a cikkekben. A kifogásolt írások tehát valótlan tényállítást nem tartalmaznak. A jóhírnév megsértésének törvényi tényállásában valótlan tényállítással hamis látszat keltése nem szerepel, a felperes keresetében hamis látszatkeltésre nem hivatkozott. Az alperesek szándéka pedig abban a kérdésben, hogy milyen okból mellőzték a pontos közlést, személyiségvédelmi perben nem vizsgálható. A bíróságnak csak abban lehetett állást foglalnia, hogy szerepel-e a cikkekben a felperesre vonatkozó valótlan tényállítás, ilyen azonban nem volt megállapítható.

Egyetértett az elsőfokú bíróság indokolásában foglaltakkal a másodfokú bíróság abban a kérdésben, hogy a perbeli legitimáció a felperes esetében megállapítható volt, mégpedig a pontatlan fogalmazás, a „...” szó használata okán és emiatt a leírtak összefüggésbe hozhatók a felperessel is. Ugyanakkor alaposnak találta az alperesek azon másodlagos védekezését, miszerint a kifogásolt

közlések a felperes jóhírnevét nem sértették, mivel a sérelmezett cikkek nem a felperesi alapítványról és nem annak vezetőiről szóltak, ekként a felperes jóhírnévhez fűződő joga nem sérülhetett. Minderre figyelemmel a személyiségi jogsértés megállapításának és az objektív jogkövetkezmények alkalmazásának nem volt helye.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására a fenti indokok alapján a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint került sor.

A másodfokú bíróság a perköltségviselés tárgyában a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott. A másodfokú döntés eredményeként a felperes pereszes lett, ezért viseli az I-V. rendű alperesek első- és másodfokú perköltségét, melynek összegszerűségét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 1. § (1) bekezdése, 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése alapján állapította meg. A 4/A. § szerint az ügyvédi díj 3. §-ban meghatározott összege a tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, így azt a másodfokú bíróság a díj összegén, mint adóalapon felül számította fel. Ugyancsak a pereszes felperes viseli a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett 36.000 forint kereseti és 48.000 forint összegű fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. május 12.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

. Örkényi László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő